

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200361
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5712200361.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K., ul. X. č. XXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Robertom Hercegom, bytom K. K., O. J. č. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému splnomocneným zástupcom In Medias Res, s.r.o., so sídlom Trnava, ul. Sladovnícka č. 13, IČO: 36 863 351, o určenie neplatnosti úverových zmlúv, neprijateľností rozhodcovských doložiek a zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 500 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 7Csp/43/2016-492 zo dňa 25. januára 2018, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu vo výroku II. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
Vo výroku I. o zastavení konania zostáva uznesenie okresného súdu **n e d o t k - n u t é**.
Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin uznesením č. k. 7Csp/43/2016-492 zo dňa 25.01.2018 konanie zastavil (výrok I.). Žalovanému proti žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (výrok II.). Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou na súde dňa 09.01.2012 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala určenia, že úverové zmluvy č. 4009094152 zo dňa 22.09.2010 a č. 4103008409 zo dňa 03.03.2011 sú neplatné, ďalej že rozhodcovské doložky dojednané v týchto úverových zmluvách sú neprijateľné zmluvné podmienky a zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500 eur. Podaním doručeným súdu dňa 23.10.2017 žalobkyňa oznámila, že súhlasí so späťvzatím žaloby v celom rozsahu s tým, že žiadna zo strán si nebude uplatňovať žiadne trovy konania. Súd v súlade s ust. § 146 (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) pripisom zo dňa 10.11. 2017 vyzval žalovaného na oznámenie, či súhlasí so zastavením konania z dôvodu späťvzatia žaloby. Žalovaný podaním zo dňa 14.11.2017 oznámil súdu, že súhlasí so späťvzatím žaloby a súčasne žiada, aby mu bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. Súd vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobkyňou konanie podľa § 145 ods. 1 C. s. p. zastavil. Pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol a to, že žalobkyňa vzala svoju žalobu späť bez uvedenia dôvodu, čím procesne zavinila zastavenie konania. Nepreukázala, že by ju k späťvzatiu žaloby viedlo správanie žalovaného a súd mal za to, že v okolnostiach danej veci ani v správaní strán sporu v priebehu konania nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 C. s. p. Priznal preto žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu a to v zmysle ust. § 256 ods. 1 C. s. p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to do výroku II., t.j. o trovách konania.

Uviedla, že pokiaľ ide o náhradu trov konania súd prvej inštancie mal rozhodnúť tak, že žalovanému ich náhradu neprizná. Po vzájomnej dohode s právnym zástupcom žalovaného dňa 23.10.2017 ona oznámila, že súhlasí so späťvzatím žaloby v celom rozsahu s tým, že žiadna zo strán si nebude uplatňovať žiadne trovy konania. Je nepochopiteľné až neseriózne konanie žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý listom zo dňa 14.11.2017 oznámil súdu, že súhlasí so späťvzatím žaloby a súčasne žiada, aby mu bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že ak by nedošlo k mimosúdnej dohode účastníkov konania, v žiadnom prípade by nesúhlasila so späťvzatím žaloby a trvala na neplatnosti spotrebiteľských zmlúv z dôvodu neprijateľných a nečitateľných zmluvných podmienok. V tomto smere poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 320/2013. Za nesprávne považovala aj konštatovanie súdu, že nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 C. s. p. Považovala za pravdivé, že súd konanie zastavil, opakovane však uviedla po vzájomnej dohode účastníkov konania (pozn. žalobkyňa uhradila len istiny zo spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/510/2016 z 26.10.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/14/2017 z 14.02.2017. Žalobkyňa navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uviedol, že samotné späťvzatie návrhu v predmetnom konaní objektívne svedčí o nedôvodne podanom návrhu v tomto konaní, on neprispel k nemu žiadnym konaním, keďže ako pred podaním samotného návrhu, tak po jeho podaní až doposiaľ, sa jeho postoj k nároku žalobkyne a celej veci žiadnym spôsobom nezmenil (zamietavý postoj v celom rozsahu od samého počiatku), nedošlo ani k žiadnemu rokovaniu, či dosiahnutiu akejkoľvek mimosúdnej dohody vo veci. Uplatňuje si voči žalobkyňi len odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, resp. trovy právneho zastúpenia v predmetnom konaní (je zrejmé, že v opačnom prípade, t.j. v prípade nepodania návrhu zo strany žalobkyne by reálne nevznikli). S ohľadom na vyššie uvedený krok zo strany žalobkyne považoval žalovaný napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za zákonné a vecne správne, keď zo spisového materiálu a z vykonaného dokazovania objektívne vyplýva tá skutočnosť, že zastavenie tohto konania procesne zavinila výlučne žalobkyňa v tomto konaní. Podľa žalovaného odvolacie dôvody prezentované žalobkyňou za účelom zdôvodnenia podaného odvolania objektívne neobstoja v kontexte doposiaľ ustáleného skutkového i právneho stavu veci. Rovnako dôrazne sa ohradil voči jej tvrdeniu v tom smere, že malo dôjsť k špecifikovanej dohode ohľadne údajného „neuplatňovania si trov konania“. Jedná sa o výslovne účelové a zavádzajúce tvrdenie, ktoré nemá logický základ vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti. Taktiež žalovaný poukázal na zrejmu fabuláciu zo strany žalobkyne v tom smere, že malo dôjsť k „mimosúdnej dohode“ účastníkov konania vo veci samej, keď takáto dohoda nielenže preukázateľne absentuje v spisovom materiály súdu, ale ani nebola nikdy reálne uzavretá. Na záver podotkol, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala súdu existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p. a rovnako ani tú zásadnú skutočnosť, že by jej ako spotrebiteľovi boli s poukazom na merito prejednávanej veci z jeho strany použité opätovne len „všeobecne konštatované“ nekalé zmluvné podmienky. Žalovaný žiadal preto, aby bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené v celom rozsahu ako vecne správne.

4. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného písomne nereagovala.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou sporu (§ 362 ods. 1, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

6. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie vecí a prejednávajúcu vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení uznesenia súdu prvej inštancie.

7. V preskúmvanej veci súd zastavil konanie na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou v celom rozsahu. Žalovaný na základe výzvy súdu vyjadril súhlas so zastavením konania na základe späťvzatia žaloby a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom na späťvzatie žaloby súd konanie v zmysle ust. § 145 ods. 1 C. s. p. zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 1 C. s. p. a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobkyňa zavinila zastavenie konania tým, že zobrala žalobu späť bez uvedenia dôvodu a zároveň nepreukázala, že k späťvzatiu došlo pre správanie žalovaného. Súd mal tiež za to, že v okolnostiach danej veci ani v správaní strán sporu v priebehu konania nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 C. s. p.

8. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo do výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie považujúc za nesprávne posúdenie súdu, že nedošlo k mimosúdnej dohode strán sporu ako aj konštatovanie, že nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 C. s. p.

9. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného pri dôvodne podanej žalobe, platí, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania.

11. Podľa § 257 C. s. p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Aplikácia ustanovenia § 257 C. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 C. s. p., resp. § 256 C. s. p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Nakoľko uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, treba ho vykladať prísne reštriktívne.

13. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu okresného súdu nevyplýva tvrdenie žalobkyne, že zobrala žalobu späť po vzájomnej dohode medzi stranami sporu. Uvedené nebolo súdu prvej inštancie ani odvolaciemu súdu ničím preukázané. Aj žalovaným vo vyjadrení k odvolaniu bolo popierané jej reálne uzavretie. Uvádzanie žalobkyne, že ak by nedošlo k mimosúdnej dohode, nebola by súhlasila so späťvzatím žaloby, nebolo postačujúce. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa neuviedla ani žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech aplikácie ustanovenia § 257 C. s. p. (napr. majetkové, sociálne a osobné pomery), na základe ktorého by súd nepriznal žalovanému náhradu účelne vynaložených trov konania. Ak žalobkyňa videla na svojej strane dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému opäť vo vzájomnej dohode účastníkov konania nakoľko uhradila istiny zo spotrebiteľských zmlúv je potrebné poukázať na to, že predmetom žaloby bolo určenie neplatnosti úverových zmlúv a vyslovenia, že rozhodcovské doložky sú neprijateľné. Pokiaľ v odvolaní poukazovala aj na rozhodnutia iných súdov tak, že citovala časť z ich obsahu, neuviedla však čom sa dôvody v nich citované vzťahujú na predmetnú vec. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne za nedôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Vo výroku o zastavení konania, ktorý nebol napadnutý odvolaním, zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p.. Nakoľko bola žalovaná strana v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, odvolací súd rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).